

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Από την έρημο στο Φως»

Το ευαγγελικό ανάγνωσμα από το κατά Ιωάννην γ' 13-17 μάς παρουσιάζει μια εικόνα που εκ πρώτης όψεως μοιάζει παράδοξη και αινιγματική, αλλά κρύβει μέσα της ολόκληρο το μυστήριο της σωτηρίας μας. Ο ίδιος ο Χριστός αναφέρεται σε ένα πολύ συγκεκριμένο ιστορικό γεγονός από την πορεία της Παλαιάς Διαθήκης, λέγοντας χαρακτηριστικά: *«Όπως ο Μωυσής ύψωσε το φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί και ο Υιός του Ανθρώπου, ώστε όποιος πιστεύει σε αυτόν να μη χαθεί, αλλά να έχει αιώνια ζωή»*.

Κατά την περιπλάνησή τους στην άνυδρη έρημο, οι Ισραηλίτες βρέθηκαν αντιμέτωποι με μια θανάσιμη απειλή, καθώς δέχονταν επιθέσεις από δηλητηριώδη φίδια, με αποτέλεσμα πολλοί να χάνουν τη ζωή τους. Τότε, ο Θεός προσέφερε μια παράξενη οδό σωτηρίας. Πρόσταξε τον Μωυσή να κατασκευάσει ένα χάλκινο φίδι και να το τοποθετήσει ψηλά πάνω σε έναν στύλο. Εκείνος που δεχόταν το θανάσιμο δάγκωμα, αρκούσε να στρέψει το βλέμμα του με πίστη προς αυτό το υψωμένο χάλκινο ομοίωμα για να κρατηθεί στη ζωή και να θεραπευτεί από το δηλητήριο.

Αυτό το ιστορικό γεγονός αποτελούσε την τέλεια προτύπωση και προαναγγελία του Σταυρού του Κυρίου μας. Το πνευματικό δηλητήριο που απειλεί τη δική μας καθημερινή ύπαρξη δεν προέρχεται από επίγεια ερπετά. Είναι το δηλητήριο της αμαρτίας, του εγωισμού, της απόγνωσης, της εσωτερικής μοναξιάς και, τελικά, του πνευματικού θανάτου που μας χωρίζει από την πηγή της Ζωής. Όταν εμείς οι άνθρωποι κοιτάζουμε τον Εσταυρωμένο Ιησού, βλέπουμε την οριστική και συγκλονιστική απάντηση του Θεού απέναντι στο κακό που κυριαρχεί μέσα στον κόσμο.

Ο Χριστός δεν ήρθε ανάμεσά μας για να εξαφανίσει τον ανθρώπινο πόνο με έναν μαγικό ή επιφανειακό τρόπο, αλλά επέλεξε να τον μοιραστεί απόλυτα μαζί μας. Ανέβηκε οικειοθελώς πάνω στον Σταυρό, πήρε επάνω στους δικούς Του ώμους όλο το δυσβάστακτο βάρος της ανθρώπινης αποτυχίας, της αδικίας και των λαθών μας, και το μεταμόρφωσε σε μια αστείρευτη πηγή ελπίδας και αναστάσιμης προοπτικής. Η «ύψωση» του

Χριστού, η οποία για τα μάτια του κόσμου φαινόταν ως η απόλυτη ήττα, στην πραγματικότητα αποτελεί τη μέγιστη δόξα Του, διότι πάνω στο ξύλο του Σταυρού αποκαλύπτεται το αληθινό μεγαλείο της θείας αγάπης.

Και ποια είναι, αλήθεια, αυτή η αγάπη; Μας το φανερώνει ο πιο διάσημος, ο πιο συγκινητικός και βαθύς στίχος που γράφτηκε ποτέ σε ολόκληρη την Αγία Γραφή: *«Διότι τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σε αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή»*.

Ας αναλογιστούμε με καθαρό μυαλό το πραγματικό μέγεθος αυτής της συγκλονιστικής αλήθειας. Ο Θεός δεν αγάπησε αυτόν τον κόσμο επειδή ήταν τέλειος, άγιος ή δίκαιος. Αντίθετα, τον αγάπησε βαθιά μέσα στην ίδια την πτώση του, στην αδυναμία του, στις τραγικές του αντιφάσεις και στα σκοτάδια του. Η αγάπη του Θεού δεν θέτει όρους, δεν βάζει προϋποθέσεις και δεν ζητά ανταλλάγματα. Είναι ένα απόλυτο δώρο ελευθερίας. Ας ανοίξουμε διάπλατα τις καρδιές μας σε αυτή την ανιδιοτελή αγάπη, ας επιτρέψουμε στο έλεός Του να θεραπεύσει τις ψυχές μας, ώστε να γίνουμε κι εμείς ζωντανοί μάρτυρες της αιώνιας ζωής μέσα στον σύγχρονο κόσμο.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Αρχιμανδρίτης Ευάγγελος Υφαντίδης